

Sygn. akt II AKo 56/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Duski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Iwona Goślińska

po rozpoznaniu w sprawie ukaranego z art. 92a k.w. i inne

Z. P.

wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w T.

na podstawie art.42 § 4 k.p.k.

postanawia

wniosek pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 7 marca 2016 roku sygn. akt II Ko 47/16 Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w T. SSO J. S.na zasadzie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 540b § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. i w zw. z art. 113 § 1 k.p.s.w. odmówił przyjęcia wniosku ukaranego Z. P. o wznowienie postępowania w sprawie II W 1160/15 Sądu Rejonowego w B.

W dniu 12 kwietnia 2016 roku ukarany złożył w Sądzie Okręgowym w T. pismo (potraktowane jako zażalenie na powyższe zarządzenie), w którym zawarł wniosek o wyłączenie od dalszego prowadzenia postępowania SSO J. S.oraz pozostałych sędziów SSO w T. wskazując, że we wcześniejszych latach SSO J. S.był Prezesem Sądu w T. i z tego powodu podwładni mu sędziowie ze względów oczywistych nie wydadzą innego wyroku –postanowienia.

W dniu 13 maja 2016 roku Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w T.przekazał Sądowi Apelacyjnemu wniosek Z. P. o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w T. od rozpoznania złożonego przez niego zażalenia dołączając oświadczenia złożone przez poszczególnych sędziów, iż nie znają osobiście Z. P., jak również nie utrzymują z nim kontaktów, a tym samym nie zachodzą żadne okoliczności przemawiające za ich wyłączeniem od rozpoznawania sprawy , w szczególności nie stanowi takiej okoliczności fakt, że sędzia referent sprawował w przeszłości funkcję Prezesa Sądu. Jednocześnie wskazano, że oświadczenia nie złożył SSO J. S., jako, że jest on wyłączony od rozpoznania sprawy ukaranego Z. P. z urzędu (art. 40 § 1 pkt. 6 k.p.k.)

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wniosek jako bezprzedmiotowy należało pozostawić bez rozpoznania.

Na wstępie należy podnieść, że obowiązujące przepisy postępowania karnego nie przewidują możliwości wyłączenia wszystkich sędziów danego sądu ani nawet wszystkich sędziów konkretnego wydziału tego sądu bez stosownego wniosku konkretyzującego sędziów mających podlegać wyłączeniu jak i powody ich wyłączenia (postanowienie

Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 lutego 2011 r. II AKo 14/11 KZS 2011/5/44, Prok.i Pr.-wkł. 2011/11/35, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2006 r. V KO 102/06, OSNwSK 2006/1/2470)

Ponadto zarówno w doktrynie jako i orzecznictwie Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych nie budzi kontrowersji, że od udziału w sprawie może być wyłączony tylko ten sędzia, który wyznaczony został do jej rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z 30 czerwca 2010 r., WD 7/10, OSNKW 2010/1/1344; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2010 roku WD 3/10 OSNwSK 2010/1/355; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2006 r. II AKo 155/06, KZS 2006/11/70, Prok.i Pr.-wkł. 2007/3/23, OSA 2007/4/17).

Wniosek złożony przez Z. P. o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego w T. jest zatem na obecnym etapie sprawy bezpodstawny.

W zakresie w jakim wniosek obejmuje żądanie wyłączenia wszystkich sędziów jest nieodpuszczalny, ponieważ dotyczy on wszystkich sędziów Sądu Okręgowego w T. a tym samym również takich sędziów, z których żaden nie został jeszcze wyznaczony do rozpoznania złożonego przez ukaranego zażalenia co wynika w sposób niewątpliwy z akt sprawy. Nie zostało bowiem wydane zarządzenie o wyznaczeniu sędziego, który zażalenie ukaranego ma rozpoznać.

Należy podkreślić, że nie jest możliwe wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy niejako na przyszłość. Sąd Apelacyjny podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy, że rozstrzygnięcie w przedmiocie wyłączenia sędziego, który nie został wcześniej wyznaczony do udziału w sprawie jest niedopuszczalne. Wniosek taki, w wypadku złożenia go, ma charakter warunkowy, czyniący go aktualnym i nadającym się do rozpoznania dopiero z chwilą wyznaczenia do udziału w sprawie wskazanego w takim wniosku sędziego.

W konsekwencji potrzeba rozpoznania wniosku o wyłączenie danego sędziego może w ogóle nie powstać, nie można bowiem przesądzić że dany sędzia zostanie wyznaczony do rozpoznania konkretnej sprawy.

Za celowe Sąd Apelacyjny uznał także przypomnienie, że warunkiem przekazania wniosku o wyłączenie sądowi wyższego rzędu jest niemożność utworzenia składu sądu orzekającego w kwestii wyłączenia z powodu niewystarczającej liczby sędziów (art. 42 § 4 zd. 2 k.p.k.). O wyłączeniu sędziego (poza wskazanym wypadkiem) orzeka zatem sąd przed którym toczy się postępowanie. W tym kontekście wymaga podkreślenia, że w przedmiocie wyłączenia sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy może orzec inny sędzia objęty wnioskiem o wyłączenie. Art. 42 § 4 k.p.k. ma bowiem zastosowanie tylko wówczas, gdy w wyniku wyłączenia poszczególnych sędziów od orzekania w sprawie nie można utworzyć składu sądu do rozpoznania wniosku o wyłączenie kolejnego sędziego, którego też wniosek dotyczy, a któremu w związku z wyłączeniem innych sędziów sprawa została przekazana do rozpoznania (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., III KO 34/12 OSNKW 2012/11/116).

Wypadalo także zauważyć, że w sytuacji gdy instytucja wyłączenia sędziego *iudex inhabilis* i *iudex suspectus* dotyczy sędziego (sędziów) wyznaczonego do rozpoznania konkretnej sprawy, oświadczenie, o którym mowa w art. 42 § 2 k.p.k., czy żądanie sędziego (art. 42 § 1 k.p.k.), także w sytuacji złożenia przez stronę wniosku o wyłączenie mogą być złożone jedynie przez takiego sędziego (sędziów). Sporządzenie oświadczenia przez sędziego, który nie został niewyznaczony do rozpoznania sprawy jest dopuszczalne w sytuacji, gdy dowiedział się o wpływie sprawy, w związku z którą, w jego ocenie, istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2010 roku, WO 4/10, OSNwSK 2010/1/567).

Wniosek ukaranego o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego w T. od orzekania w przedmiocie zażalenia ukaranego nie spełnia ustawowych wymogów dopuszczalności, o którym mowa w art. 42 k.p.k., dlatego – wobec braku podstaw prawnych do jego rozstrzygnięcia – należało pozostawić go bez rozpoznania (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2011 r., sygn. akt IV KZ 7/11, Biul.PK 2011/4/29).

Powyższe oznacza, że ukarany, po wyznaczeniu sędziego SO wT.do rozpoznania złożonego przez niego zażalenia może złożyć ponownie wniosek o wyłączenie sędziego z tym, iż może on obejmować żądanie wyłączenia tylko tego sędziego i musi wskazywać podstawę ewentualnego wyłączenia tego sędziego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.